

Vogelzang in de winter

Vogelzang associëren we vooral met het voorjaar, als vogels een partner zoeken en op hoge toon de grenzen van hun broedterritorium afbakenen. Toch is vogelzang niet aan de lente gebonden. Grote kans dat er nu ergens in een boom of struik in de buurt een Roodborst luidkeels aan het zingen is. Waarschijnlijk is deze afkomstig uit Scandinavië. In de herfst en winter trekken 'onze' Roodborsten zuidwaarts, en worden hun plekken ingenomen door soortgenoten uit het Hoge Noorden. En denk dat niet dat er met dat luid klinkende lied een potentiële partner verleid wordt. Integendeel. Dat hoogste roodborstenlied dat nu klinkt is een luid gezongen waarschuwing aan alle soortgenoten, mannetjes én vrouwtjes. 'Dit is mijn gebied, waag het niet het te betreden!'

Een waarschuwing die je duur kan komen te staan als je haar in de wind slaat, als soortgenoot. Want zo'n Roodborstje lijkt wel heel schattig, en dat geldt helemaal voor zo'n getekend exemplaar op een kerstkaart, maar in werkelijkheid zijn het helemaal niet zulk aardige vogels. Roodborsten zijn echte vechtersbazen, die er zelfs niet voor zullen terugdeinzen een soortgenoot te doden als deze het territorium durft binnen te komen.

(van de Tuinscheurkalender van Romke van der Kaa en Paul Geerts †)

Als vogelaar krijg ik nogal eens verjaardags- of kerstkaarten met een vogel. Hierbij staat er zo een.

Frans van der Feen

